

Ur *För att lämna röstmeddelande: tryck stjärna* av Bodil Malmsten

JESSICA

”Du tar inte upp några liftare.” Det var det första pappa sa när vi övningskörde. Som det viktigaste med körkortet var att jag inte skulle ta upp några liftare! Så jag bestämde mig ju för att det första jag skulle göra så fort jag fick köra ensam var att ta upp liftare.

Den första jag får se som liftar är en gammal tant.

Jag struntar i det, tänkte jag, jag står över, jag väntar tills det är en med mycket tatueringar, men jag hade ju lovat mig själv och har jag lovat så håller jag.

Inte förrän hon klev in i bilen märkte jag att hon luktade illa och verkade sjuk. Hostade och skvätte slem över hela bilen.

Nu blir pappa galen, tänkte jag. Super sej full och det är mitt fel.

Vad gör jag nu? Tanten hon bara rosslade och pep. Så jag tog henne till akuten.

På akuten där sa dom att jag ”lika bra kunde ta henne till vårdcentralen nästa morron för det skulle ta hela natten innan det blev hennes tur. Det var ju inte som hon höll på förblödde.”

Hallå!

Jag försökte säga att hon inte var min, men dom bara sprang.

Var bor du, sa jag, men hon hade somnat. Jag ruskade om henne men hon bara sov. Med huvudet på sned som en liten panda. Alldeles snorig.

Hallå, säger jag, där på akuten, hallå, hon är inte min, men dom bara springer som förgiftade råttor.

På vårdcentralen säger dom att hon måste ha penicillin. Och cortison för eksemet.

Hon hade inget högkostnadsskydd så det kostade 900. För tio penicillintabletter och världens minsta tub salva!

Var bor du, sa jag men det hade hon glömt bort. Det är bra här, sa hon och satte på sej säkerhetsbältet och somna igen.

©Bodil Malmsten – licensierat genom ALIS